

- Արդարության առջեւ չեմ մեղանչի, եթե ասեմ, որ ինձ համարում եմ բնիկ թբիլիսցի: Պապա ու ապուպապա ծնվել ու մեծացել են Քուռ գետի ափին տարածված աշխարհի այս հիասքանչ քաղաքում: Այստեղ, Հավլաբարում է ծնվել նաեւ ձեր խոնարի ծառան: Սովորել եմ հարեւանությամբ, էլիայի թաղամասում գտնվող թիվ 86 դպրոցում: Մանկուց սիրել եմ նկարել: Որքան ինձ հիշում եմ, միշտ մատիտն ու թղթապանակը ինձանից անբաժան են եղել: Այնպես որ, բուհի ընտրության հարցում էլ այլընտրանք չի եղել՝ ընդունվեցի Երեւանի թատերական գեղարվեստական ինստիտուտի ճարտարապետության եւ քանդակագործության ֆակուլտետ:

- Ոչ, մայրս՝ Մարիա Օսիպովան (Խալաթյան), մասնագիտությամբ մանկավարժ էր, հիանալի նկարում էր, տաղանդավոր անձնավորություն էր: 46 տարի աշխատել էր դպրոցում, արժանացել վաստակավոր մանկավարժի կոչման: Նկարչության առաջին դասերը նրանից եմ ստացել: Հայրս՝ Սուրեն Օսիպովը, 68 տարի աշխատեց Օրջոնիկիձեի անվան մեքենաշինական գործարանում՝ շարքային բանվորից հասնելով արտադրամասի պետի պաշտոնին:

Ամօժելան նույնպես մանկավարժ է, շուրջ 25 տարի դասավանդում է ռուսաց լեզու եւ գրականություն: Ունենք երկու զավակ՝ որդուս՝ Կարենին, եւ դուստր՝ Մարինային, որը նույնպես ռուսաց լեզվի եւ գրականության ուսուցչուհի է: Եվ, ամենակարեւորը, ունեմ վեց թոռ:

---

1 / 3

պատրաստ չեն: Նա տվեց թուղթ ու մատիտ եւ առաջարկեց նկարել իր գործը՝ արծիվը: Երբ նկարեցի, նա առաջարկեց հաջորդ օրը ժամը տասին գալ պարապմունքի:

Այն ժամանակ ես չգիտեի, թե ում հետ եմ հանդիպել: Բնականաբար, առավոտյան արհեստանոցում էի: Վարպետը տվեց մի կտոր կավ եւ առաջարկեց ծեփել պատկերած արծիվը: Շատ զարմացավ, երբ իմացավ, որ մինչ այդ դրանով երբեք չեմ զբաղվել եւ առաջարկեց իր մոտ պարապել նկարչություն, գեղանկարչություն եւ քանդակագործություն: Ամեն օր, երկու ամիս շարունակ, մինչեւ ընդունելության քննությունները, հաճախում էի արհեստանոց:

■ ■■ ■■■ ■■ ■■■ ■■■■■■■■

- Դրանում բախտս բերեց, հավանաբար օգնեց իմ պահապան հրեշտակը՝ այդ վարպետը ճանաչված հայ քանդակագործ Երվանդ Քոչարն էր, Երեւանի կայարանի հրապարակում կանգնեցված Սասունցի Դավթի քանդակի հեղինակը: Բնականաբար, այդ անունն ինձ ծանոթ էր: Այսպիսով, պատահաբար ինձ բախտ վիճակվեց ծանոթանալու մեծ վարպետի հետ:

■ ■■■■, ■■■ ■■■■■ ■■■■■ ■■

- Երբ ինստիտուտի ընդունելության հանձնաժողովում իմացան, թե ում մոտ եմ պարապում, կարեկցանքով ասացին, որ բուհ ընդունվել չեմ կարողանա, քանզի թատերական գեղարվեստական ինստիտուտի ռեկտոր Արամ Սարգսյանն ու Երվանդ Քոչարը անհաշտ մրցակիցներ էին: Երկուսն էլ տաղանդավոր նկարիչներ են եւ ստեղծագործող մարդկանց միջեւ մրցակցությունը սովորական երեւույթ է: Իմանալով այդ մասին, վարպետը, բառացիորեն ձեռքս բռնելով՝ տարավ ռեկտորի մոտ: Քոչարն ասաց. «Ես այս տղայի համար օգնություն չեմ խնդրում, ուղղակի նրան պետք չէ խանգարել»: Եվ ես առանց որեւէ հիմնախնդրի դարձա ուսանող:

- ■■■■■■■■ ■■■■■ ■■■ ■■■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■

- Այդ տարիներին ծանօթանալու ժամանակ չկար: Բուհում իրենց դերասանական ունակություններն էին հղկում թատրոնի եւ կինոյի ապագա աստղերը: Ինստիտուտում հաճախակի էի հանդիպում Արմեն Զիգարխանյանին, թատրոնի եւ կինոյի ապագա մյուս աստղերին:

- ■■■■ ■■■■■■■■■■, ■■ ■■■■■■■■■■■■■■■■■■■■ ■■■ ■■■■■■■■ ■■

- Չորս տարի քանդակագործություն էի սովորում: Մեր բուհում բացվեց խեցեգործության ֆակուլտետ եւ պարզ էր, որ խեցեգործությունը լայն հեռանկար ունեցող արվեստ է: Բացի այդ, քանդակագործության համար պահանջվում է մեծ տարածք, փոքր ու հարմարավետ արհեստանոցով չես բավարարվի, իսկ կավագործության համար նման պայմանները պարտադիր չեն: Շատ համեստ էինք ապրում եւ պերճաշուք արհեստանոց ունենալու մասին երազանքը եթերային էր, եւ ես որոշեցի փոխել մասնագիտությունս եւ ընտրեցի խեցեգործությունը:

Ինչպես գիտեք, նկարչությունը ազատ մասնագիտություն է, այնպես որ, բուհն ավարտելուց հետո ոչ մի նշանակում չեղավ: Չնայած, դեռեւս ուսանողության տարիներին մասնակցում էի Մոսկվայում եւ Լենինգրադում անցկացվող ցուցահանդեսներին: Բանն այն էր, որ խեցեգործության ֆատուլտետը բացարձակապես նորույթ էր երեւանյան բուհի համար: Իմ գործերը յուրօրինակությամբ էին աչքի ընկնում, կատարման առանձնահատկությամբ:

Գլխավոր մասնագիտական ուղղությունը ռեփեֆային ու քանդակագործական գեղարվեստական խեցեգործությունն էր: Այնպես որ, ոչ թե աշխատանքն էր ինձ որոնում, այլ ես՝ նրան: Սոչիում կանգնած է 14 հարկանի «Մոսկվա» հյուրանոցը, այն լրիվությամբ ես եմ ձեւավորել, սկսած շենքի ճակատից մինչեւ համարների ձեւավորումը: Թբիլիսիի մետրո «Իսանի» կայարանում տեղակայված «Թամար թագուհու որսը» պաննոն եւս ձեւավորվել է

իմ կողմից: Կիեւում ձեւավորեցի «Բարեկամություն» հյուրանոցը...

- ՈՐՈՇ ԸՆԴՀԱՆՈՒՄԻՆ ՈՐՈՇՈՒՄԻՆ ՈՐՈՇ ՈՐՈՇ ՈՐ ՈՐՈՇՈՒՄ ԸՆԴՀԱՆՈՒՄԻՆ ՈՐՈՇՈՒՄԻՆ ՈՐՈՇ ՈՐՈՇՈՒՄ ԸՆԴՀԱՆՈՒՄԻՆ ՈՐՈՇՈՒՄ

- Հետաքրքիր հարց է: Ես ինքս ոգեւորվող անձնավորություն եմ, բազում մտքեր են ծագում, եւ ցանկանում եմ դրանք մարմնավորել: Երբեմն օրերով արհեստանոցից դուրս չեմ եկել: Բնականաբար, գուցե շատերին դուր չի եկել իմ անուշադրությունը, սակայն, երբ սկսում եմ աշխատել, ամեն ինչ մոռանում եմ: Պետք չէ մոռանալ նաեւ գործի նյութական բաղադրիչը՝ հոնորարները: Արհեստանոցս բավականին մեծ է, մոտ 250 քառ. մետր, այն ինձ տվել է բարձրագույն եւ միջին մասնագիտական կրթության խորհրդային ժամանակներում գործող նախարարությունը, որպեսզի ուսանողներն այնտեղ անցնեն գործնական պրակտիկա: Պոլիտեխնիկական ինստիտուտում գործում էր խեցեգործության տեխնոլոգիայի ֆակուլտետը, որտեղ ես դասավանդում էի տեխնոլոգիական ողջ գործընթացը: Բացի այդ, դասախոսություններ էի կարդում ճարտարապետական ֆակուլտետի ուսանողների համար: Այսօր էլ ես շարունակում եմ առնչվել երիտասարդների հետ, նրանց սովորեցնում մասնագիտական նրբություններին: Ներկայումս Վրաստանի հայկական մի շարք հասարակական կազմակերպությունների մոտ ծագել է Վրաստանի տարածաշրջաններում խեցեգործության դասընթացներ ներդնելու ցանկությունը: Երեխաներին խեցեգործություն դասավանդող ուսուցիչների հետ վարժանքներ եմ անցկացնում:

- ՈՐՈՇ ԸՆԴՀԱՆՈՒՄԻՆ ՈՐՈՇՈՒՄԻՆ ՈՐՈՇՈՒՄԻՆ ՈՐ ՈՐՈՇՈՒՄ ԸՆԴՀԱՆՈՒՄԻՆ ՈՐՈՇՈՒՄ

- Ե՛վ այո, ե՛ւ ոչ: Եթե հաշվի առնենք այն, որ իմ կերտած յուրաքանչյուր գործը իմ անկապտելի մասն է, ապա շրջանցել եմ ողջ աշխարհը: Շատ հաճախ իմ պատրաստած հուշանվերները մեր պաշտոնական պատվիրակությունների հետ ուղեւորվել են աշխարհի տարբեր երկրներ: Օրինակ, իմ պատրաստած խեցե սկահակը այսօր էլ դրված է Կուբայի ղեկավար Ֆիդել Կաստրոյի նստավայրում, ես այն անձամբ նվիրել եմ Ռաուլ Կաստրոյին՝ նրա կրտսեր եղբորը, երբ նա այցելեց իմ արհեստանոց: Եվս՝ մի օրինակ: Չեխիայի կրթության նախարարի համար պատրաստեցի գարեջրի գավաթների մի ամբողջ հավաքածու:

- ՈՐՈՇՈՒՄԻՆ ՈՐՈՇՈՒՄԻՆ ՈՐՈՇ ՈՐՈՇՈՒՄԻՆ ՈՐՈՇՈՒՄԻՆ ՈՐՈՇՈՒՄԻՆ ՈՐՈՇ ՈՐՈՇՈՒՄ ԸՆԴՀԱՆՈՒՄԻՆ ՈՐՈՇՈՒՄ

- Կազմակերպիչներն էին Վրաստանի մշակույթի նախարարությունը, Հայաստանի նկարիչների միության եւ Վրաստանի նկարիչների միության հետ միասին Վիրահայոց թեմի Առաջնորդարանի աջակցությամբ: Ցուցահանդեսը բացվեց «Հայարտուն» մշակութային կենտրոնում:

- ՈՐՈՇՈՒՄ ԸՆԴՀԱՆՈՒՄԻՆ ՈՐՈՇՈՒՄԻՆ ՈՐՈՇՈՒՄԻՆ ՈՐՈՇ ՈՐՈՇՈՒՄԻՆ, ՈՐՈՇՈՒՄԻՆ ՈՐՈՇՈՒՄ

- Անկասկած: Ի հայտ է գալիս թբիլիսյան նկարիչների նոր սերունդ եւ հուսով եմ, որ նրանք իրենց խեցեգործական աշխատանքներով կնվաճեն ողջ աշխարհը:

ՈՐՈՇՈՒՄԻՆ ՈՐՈՇՈՒՄ